

Daniels Bog – Nummer et hundrede og fyrre

Det sidste løfte: Åbenbaringen af Elias' rolle før Herrens dag

Jeff Pippenger

2024-03-16

Det Gamle Testaments sidste løfte er, at Elias skal komme før Herrens store og frygtelige dag.

Kom min tjener Moses' lov i hu, som jeg bød ham på Horeb for hele Israel, med vedtægter og domme. Se, jeg sender eder profeten Elias, før Herrens store og frygtelige dag kommer. Og han skal vende fædrenes hjerte til børnene og børnenes hjerte til deres fædre, for at jeg ikke skal komme og slå landet med forbandelse. Malakias 4:4–5.

Den Elias, der kommer forud for „Herrens store og frygtelige dag“, er et individuelt sendebud og også den bevægelse, der er forbundet med det budskab, som sendebuddet forkynnder. Den Elias, som udsendes, er derfor de hundrede og fireogfyrre tusinde, som ikke smager døden, således som Enok og Elias repræsenterer. De er dem, der ophøjes som et banner ved den snart kommende søndagslov.

Elias på den sidste dag blev også repræsenteret ved Johannes Døberen, men Johannes repræsenterede ikke de hundrede og fireogfyrre tusinde. Han repræsenterede dem, som slutter sig til bevægelsen og tager imod den sidste dags budbærers budskab, og som derefter bliver myrdet af pavedømmet i den time af søndagslovkrisen, der begynder med den snart kommende søndagslov og ender, når Mikael står frem, og pavedømmet kommer til sin ende uden nogen til at hjælpe.

Elias fremstilles på Karmels Bjerg, og Johannes fremstilles i Herodes' festsal. Disse to historiske vidner identificerer de to grupper af Guds folk i de sidste dage, som er fremstillet i Åbenbaringen kapitel syv. De hundrede og fireogfyrre tusinde og den store skare svarer til Karmels Bjerg og Herodes' fødselsdagsfest. Disse to profetiske linjer giver et sikkert referencepunkt til omhyggeligt at identificere elementerne i det ottende hoved, det vil sige et af de syv hoveder i Åbenbaringen sytten, med tilstrækkelig profetisk detalje til at tydeliggøre, hvordan og hvorfor den sidste præsident, som er den ottende præsident, der er af de syv, bliver De Forenede Staters store diktator i de sidste bevægelser af det sjette rige i Bibelens profeti.

Ved søndagsloven fuldbyrdes den trefoldige union.

„Ved det dekret, der gennemtvinger pavemagtens institution i overtrædelse af Guds lov, vil vor nation fuldstændigt løsrive sig fra retfærdigheden. Når protestantismen skal række sin hånd over kløften for at gribe den romerske magts hånd, når den skal strække sig ud over afgrunden for at slutte hånd med spiritualismen, når vort land under indflydelsen af denne trefoldige union skal forkaste ethvert princip i sin forfatning som en protestantisk og republikansk regering og skal træffe foranstaltninger til udbredelsen af pavelige vildfarelser og forførelser, da kan vi vide, at tiden er kommet for Satans forunderlige virksomhed, og at enden er nær.“
Testimonies, bind 5, 451.

Dog er der i denne illustration en rækkefølge, og denne rækkefølge er et emne i det inspirerede ord. Det er en begivenhed, som indtræffer ved dekretet, og som i én forstand er en enkeltstående begivenhed, men som i virkeligheden er en meget omhyggelig rækkefølge af begivenheder. Ved „dekretet“ ophører De Forenede Stater med at være det sjette rige i Bibelens profeti, hvilket betyder, at det er dér, det syvende rige begynder; men det syvende rige går med til at give deres rige til dyret. Når den falske profet bliver besejret, indtager dragen sin stilling og giver straks halvdelen af sit rige til dyret.

På Karmels bjerg var der fire hundrede og halvtreds profeter for Ba'al, og dér var fire hundrede profeter for Asjeren, som i Samaria spiste ved Jezebels bord.

Send derfor bud og saml til mig hele Israel på Karmels bjerg, og Ba'als profeter, fire hundrede og halvtredsindstyve, og lundprofeterne, fire hundrede, som spiser ved Jesabels bord. 1 Kong. 18,19.

Elias identificerer konfrontationen på Karmels Bjerg som en strid, ikke alene om, hvem der var den sande Gud, men også om, hvem der var den sande profet.

Da sagde Elias til folket: Jeg, ja jeg alene, er tilbage som profet for Herren; men Ba'als profeter er fire hundrede og halvtredsindstyve mænd. 1 Kong 18,22.

Da Elias' offer blev fortæret af ilden, som kom ned fra himlen, dræbte han derpå med sine egne hænder Ba'als fire hundrede og halvtreds profeter.

Og Elias sagde til dem: Grib Ba'als profeter; lad ikke én af dem undslippe. Og de greb dem; og Elias førte dem ned til bækken Kisjon og dræbte dem dér. 1 Kong. 18,40.

Baal var en falsk mandlig guddom, og de fire hundrede lundens profeter, som stadig var hos Jezebel og spiste ved hendes bord i Samarias by, var profeter for den kvindelige guddom Ashtaroth. Den kvindelige guddom overlevede Elias' nedslagtning af profeterne på Karmels bjerg.

Folkene på bjerget kaster sig ned i frygt og ærefrygt for den usynlige Gud. De kan ikke se på den klare, fortærende ild, sendt fra Himmelen. De frygter, at de vil blive fortæret i deres frafald og synder. De råber med én røst, som genlyder over bjerget og med frygtelig tydelighed kastes tilbage til sletterne nedenfor dem: »Herren, han er Gud; Herren, han er Gud.« Israel er omsider vækket og ikke længere bedraget. De ser deres synd og hvor dybt de har vanæret Gud. Deres vrede vækkes mod Ba'als profeter. Med frygtelig rædsel overværede Akab og Ba'als præster den vidunderlige åbenbarelse af Jehovas magt. Atter høres Elias' røst til folket i forfærdende myndige ord: »Grib Ba'als profeter; lad ikke én eneste af dem undslippe.« Og folket var rede til at adlyde Elias' ord. De greb de falske profeter, som havde vildført dem, og førte dem ned til bækken Kison, og dér dræbte Elias med egen hånd disse afgudsdyrkende præster.” Review and Herald, 7. oktober 1873.

Karmels Bjerg er et forbillede på den nært forestående søndagslov i De Forenede Stater. Det er da, at fanen for de hundrede og fireogfyrre tusinde (forbilledliggjort ved Elias) løftes op. Det er dér, at det ægte protestantiske horn tydeligt åbenbares i kontrast til det falske protestantiske horn, som er i Samaria og spiser Jesabels kost. Det er dér, at det republikanske horn, som var blevet hornet for

både kirke og stat frem imod Karmels Bjerg, kommer til sin ende som det sjette rige i Bibelens profeti. Hvad der da bliver tilbage, er Akab og hans tifoldige nation og Jesabel, som har holdt sig skjult i Samaria, mens hun spiser til bords med frafaldne protestanter. Det sjette rige er fuldendt, og regnen kommer da uden mål.

Ved Herodes' fødselsdagsfest er Elias, repræsenteret ved Johannes Døberen, i det romerske fængsel og afventer udfrielse eller død. Der er ingen Ba'als profeter til at udføre bedragets dans, kun Salome, Jezebels datter. Herodes og hans kongelige venner er berusede af Babylons vin, for hans fødselsdag repræsenterer også søndagsloven, og alle nationer begyndte at drikke Babylons vin den 11. september 2001, længe før den snart kommende søndagslov.

Og efter disse ting så jeg en anden engel komme ned fra himlen, som havde stor magt; og jorden blev oplyst af hans herlighed. Og han råbte vældigt med stærk røst og sagde: Faldet, faldet er Babylon, den store, og den er blevet et tilholdssted for dæmoner og et fængsel for enhver uren ånd og et bur for enhver uren og afskyelig fugl. For alle folkeslag har drukket af hendes utugts vredes vin, og jordens konger har drevet utugt med hende, og jordens købmænd er blevet rige ved overfloden af hendes vellyst. Åbenbaringen 18:1–3.

Disse tre vers blev opfyldt, da New Yorks store bygninger, tvillingetårnene, blev styrtet i grus ved Guds berøring.

„Nu kommer ordet om, at jeg har erklæret, at New York skal skylles bort af en flodbølge? Dette har jeg aldrig sagt. Jeg har sagt, idet jeg så de store bygninger blive opført dér, etage på etage: 'Hvilke frygtelige scener vil ikke finde sted, når Herren rejser sig for at ryste jorden forfærdeligt! Da vil ordene i Åbenbaringen 18,1–3 blive opfyldt.' Hele det attende kapitel i Åbenbaringen er en advarsel om det, som kommer over jorden. Men jeg har ikke fået noget særligt lys angående, hvad der vil komme over New York, kun at jeg ved, at de store bygninger dér en dag vil blive styrtet ned ved Guds magts vending og omvæltning. Af det lys, der er givet mig, ved jeg, at ødelæggelse er i verden. Ét ord fra Herren, én berøring af hans mægtige kraft, og disse vældige bygningsværker vil falde. Der vil finde scener sted, hvis frygtelighed vi ikke kan forestille os.“ Review and Herald, 5. juli 1906.

Den snart kommende søndagslov er fremstillet ved den anden røst i Åbenbaringen kapitel atten, og den repræsenterer Akabs Karmels Bjerg og Herodes' fødselsdagsfest. Herodias, som også er Jesabel, er ikke til stede ved Herodes' drukne gilde, ligesom Jesabel var fraværende fra Karmels Bjerg. Indtil søndagsloven har hun været glemt i løbet af de halvfjerds symbolske år under jorddyrets herredømme, det sjette rige i Bibelens profeti. Da Jesabel modtog sit dødelige sår i 1798 og 1799, begyndte det sjette rige (De Forenede Stater) sin tid som det sjette rige i Bibelens profeti. Når det sjette rige ophører, vender hun da tilbage og begynder at synge sine sange og bedriver utugt med alle jordens nationer.

Hendes sange om utugt og vin blev profetisk indledt den 11. september 2001, men det var blot forberedelsens periode, sådan som de tredive år fra 508 til 538 havde fremstillet det, første gang hun besteg tronen. Indtil søndagsloven, når det sjette rige dræbes ved Elias' hænder, har hun været skjult i Samaria. På det tidspunkt holdes Johannes Døberen i hendes fængsel og afventer enten

befrielse eller død.

Herodes og hans fornemme venner var berusede af Babylons vin, da Salome, Herodias' (Jezebels) datter, udførte sin stærkt forførende dans, og Herodes åbenbarer sine lystne og incestuøse begær. Han er fuldstændig betaget af sin steddatters seksuelle tilnærmelser og tilbyder hende op til halvdelen af sit kongerige.

Og da en belejlig dag kom, da Herodes på sin fødselsdag gjorde et gilde for sine stormænd, høvedsmænd og Galilæas fornemste mænd; og da den nævnte Herodias' datter kom ind og dansede og behagede Herodes og dem, som sad til bords med ham, sagde kongen til pigen: Bed mig om, hvad du vil, så vil jeg give dig det. Og han svor hende til: Hvad du end beder mig om, vil jeg give dig, indtil halvdelen af mit rige. Og hun gik ud og sagde til sin moder: Hvad skal jeg bede om? Og hun sagde: Johannes Døberens hoved. Og straks gik hun hastigt ind til kongen og bad og sagde: Jeg vil, at du øjeblikkeligt giver mig Johannes Døberens hoved på et fad. Og kongen blev dybt bedrøvet; men for sin eds skyld og for deres skyld, som sad til bords med ham, ville han ikke afslå hende. Og kongen sendte straks en bødde og bød, at hans hoved skulle bringes; og han gik hen og halshuggede ham i fængslet og bragte hans hoved på et fad og gav det til pigen; og pigen gav det til sin moder. Markus 6:21–28.

Den første røst i Åbenbaringen atten lød den 11. september 2001, og den anden røst lyder ved den snart kommende søndagslov. I den historie, som fremstilles i Johannes kapitel seks, var den første røst i 2001 Kristi røst, der meddelte sine disciple, at de måtte spise hans kød og drikke hans blod, for han var Himmels sande Brød. Denne periode begyndte i Galilæa og endte med en udrensning blandt hans disciple, som vendte sig bort fra ham i Johannes kapitel SEKS, vers SEKSOGTRES. Den historie begyndte i Galilæa med en prøve vedrørende kost og endte med håndhævelsen af dyrets mærke, som er forbilledliggjort ved tallet i pavens navn, hvilket er SEKS, SEKS, SEKS. Galilæa betyder „vendepunkt“, og den 11. september 2001 var et profetisk „vendepunkt“ (Galilæa), og Herodes' fødselsdag var hos Galilæas lederskab. Den indledende røst i Åbenbaringen kapitel atten og den afsluttende røst i Åbenbaringen atten er begge repræsenteret ved Galilæa, som er et vendepunkt.

Der er lærdomme at hente fra fortidens historie; og opmærksomheden henledes på disse, for at alle må forstå, at Gud handler efter de samme linjer nu, som Han altid har gjort. Hans hånd ses i Hans værk og blandt nationerne nu, ganske på samme måde som den altid har været set, lige siden evangeliet først blev forkyndt for Adam i Eden.

"Der er perioder, som udgør vendepunkter i nationernes og kirkens historie. I Guds forsyn bliver lyset for den pågældende tid givet, når disse forskellige kriser indtræffer. Hvis det modtages, følger der åndeligt fremskridt; hvis det forkastes, følger åndelig tilbagegang og skibbrud. Herren har i sit ord åbenbaret evangeliets fremtrængende værk, sådan som det er blevet ført frem i fortiden og vil blive det i fremtiden, helt frem til den afsluttende konflikt, hvor sataniske magter vil foretage deres sidste forunderlige bevægelse." Bible Echo, 26. august 1895.

Galilæa i 2001 og Galilæa ved den snart kommende søndagslov identificerer, hvornår den sildige regns lys udgydes. I 2001 var det en afmålt udgydelse, men ved den anden røst udgydes det uden

mål, som fremstillet ved den vældige udgydelse, efter at Elias dræbte Ba'als profeter, hvilket fandt sted ved Herodes' fødselsdagsfest. Herodes' fødselsdag identificerer fødslen af det syvende rige i Bibelens profeti, som umiddelbart følger efter det foregående riges død. De Forenede Stater begyndte at regere i 1798 ved det femte riges død, og ved Ba'als profeters død er det syvende riges fødselsdag kommet. Dette syvende rige er repræsenteret ved Akabs tidobbelte nordrige og ved Herodes, en repræsentant for det tidobbelte nordrige i det hedenske Rom.

Og de ti horn, som du så på dyret, disse skal hade skøgen og gøre hende øde og nøgen, og de skal æde hendes kød og brænde hende med ild. For Gud har lagt det i deres hjerter at fuldbyrde hans vilje og at være enige og give deres kongedømme til dyret, indtil Guds ord er fuldbyrdet. Og kvinden, som du så, er den store stad, som hersker over jordens konger. Åbenbaringen 17:16–18.

Herodes går med til at opfylde den ed, han afgav til Salome, og give hende Johannes' hoved, og hans ed blev fremstillet som op til halvdelen af hans rige. De ti konger i De Forenede Nationer går, til trods for at de hader skøgen, med til at give deres syvende rige til det ottende hoved, som er af de syv foregående hoveder. De går med til et rige, som er baseret på sammensmeltningen af den verdensomspændende stat med hendes verdensomspændende kirke. Men ægteskabet er et latinsk ægteskab, ikke et engelsk ægteskab, for deres ægteskab fremstilles ved, at „kvinden“ hersker „over kongerne“. I et latinsk ægteskab bevarer familien kvindens efternavn, ikke mandens, og navnet på dette dobbeltforhold er et vigtigt element i den profetiske beretning.

"Konger og herskere og guvernører har pålagt sig selv antikrists mærke og fremstilles som dragen, der drager ud for at føre krig mod de hellige—mod dem, som holder Guds bud og har Jesu tro." Testimonies to Ministers, 38.

Vi vil fortsætte dette studie i den næste artikel.

Det ord, som Esajas, Amoz' søn, skuede om Juda og Jerusalem. Og det skal ske i de sidste dage, at bjerget med Herrens hus skal stå fast som det øverste af bjergene og være ophøjet over højene; og alle folkeslag skal strømme til det. Og mange folk skal drage af sted og sige: Kom, lad os drage op til Herrens bjerg, til Jakobs Guds hus; og han skal lære os sine veje, og vi vil vandre på hans stier; for fra Zion skal loven udgå og Herrens ord fra Jerusalem.... Og på den dag skal syv kvinder gribe fat i én mand og sige: Vi vil æde vort eget brød og klæde os i vore egne klæder; lad os blot kaldes ved dit navn, så vor skændsel må blive taget bort. På den dag skal Herrens spire være skøn og herlig, og landets frugt skal være ypperlig og prydelig for dem af Israel, der er undsluppet. Og det skal ske, at den, som er tilbage i Zion, og den, som bliver ladet tilbage i Jerusalem, skal kaldes hellig, hver den, som er indskrevet blandt de levende i Jerusalem: når Herren har tvættet Zions døtres urenhed bort og rensset Jerusalems blodskyld ud af dets midte ved dommens ånd og ved fortæringens ånd. Esajas 2:1–3, 4:1–4.